

So hildu teir aftur í havið.

Í seinastuni hefur verið yðjandi lív í øllum teim stórrí plássunum. Allt, menniskju og heiði, tyktist at vera vaknað av vetradúri, vaknað til lív og virkan. Skipini á vanni flogdust, eitt fyrri og annað eftir. Veingirnir, tað eina seglið fyrri og annað eftir, spentust og fyltust í lotinum. Skipini fóru ferð. Tað kendust, sum tey vóru ótolin eftir at sleppa av stað, burtur úr fjóðrinum, út í hitt fría, út í hitt villini havið at royna mátt sín og megi í stríðnum, lívins stríði — og so kanska liggja undir!

Goturnar uddu við fremmandum fólk. Fremmandum. Er nakar fremmandur, so fremmandur sum í útlandinum, her á landi? Tað man vera fáur. Flest øll bera kendu av hvørjum øðrum, og aftaná so langan skilnað er tað, sum ein serur yður, hjartans hiti, rennur einum í barni, tá ið ein hittir ella sær kend andlit, kendar persónar, koma gangandi eftir breytunum. Og bert tað í prátt, er tað ilt at slíta samrøðuna, tí so nógv er at spyrja eftir og fregnast um hjá hvørjum øðrum, at ein valla kann verða liðugur. So er lívið, vinnu-, kenninga-, ættar- og landsmannabandi, tey ið halda einum, so leingi sum andadrátturin varar. So er hin sanna fosturlands kenslan!

Og nú er kvirt aftur á vanni, á vágnum kring Føroyar. Fuglarnir eru flognir, skipini eru sigld, mannað við kjarnuni av Føroya fólk, teim sterkastu, djarvastu og fínastu. Gævi teir koma aftur! Gævi lagnan varð teimum og teirra blið og lat teir koma aftur við góðari veiði og heilsu.

Góða ferð, Føroya fiskimenn!
Farið væl og happadrúgvir, alt tykkum gangist væl!

Nýtt javnaðarfelag.

Í Miðvági varð fyrri stuttum stovnað eitt javnaðarfelag.

Felagsins formaður er Sigmund Frederiksen.

Í Vágoyinni sum flesta staðni í Føroyum er ein veking og renning hjá hinum minna manninum. Hann sær, at tað gongur ikki sum er. Nakað er galið. Og hann byrjar at leita, kanna eftir, hvat honum er til bót og bata. Tá ið vekingin er komin, er vegurin visur — og Føroya arbeidarar og fiskimaður leita sær sama vegin sum arbeidarin og minni-maðurin í útheiminum, yvir í javnaðarrørsluna, yvir í hina socialistisku rørsluna, ið er hin sanni arbeidara og smámannna politikkurin.

Smámenn, prolitarar í øllum londum, fylkist! Iðóar um heim-in. Føroya smámenn, Føroya prolitarar, arbeidarar og fiskimenn, fylkist standið allir sum ein!

Midvingur.

ÚR SUÐUROY

Hin størsti internasjonali javnaðarmanna sigur í søguni.

Arbeidararnir hava tikið London, hövuðsstaðin á jørdini, hava avgjórðan meirluta, 69 imóti 55 umboðsmönnum í County-ráðnum, ið stýrið í London kallast.

Javnaðarmenn vunu 34 menn frá afturhaldinum.

Tíðum er at hoyra í afturhaldspressuni her á landi sum í útheiminum, at marxisman, socialisman, arbeidararørslan hevur mist fótafesti í fólkunum, »ne« og H. T. og aðrir hava prædikað hetta í næstan hvørji einastu teirra grein, og L. S. hevur sungið sama songin í »Dimmalætting«. Domini um at so skal vera taka teir úr Italia, Eysturriki, Týsklandi, hagar fascistan ella nazisman við voldum, kánónum og maskingeverum hava jaksbrað og týnt socialistarnar og sløkt alt sum eitur fólkafreisi.

Hvussu fólk og ógönn talanin er, at socialismen er »fallit«, sýna valini, ið fara fram undir fríum og óheftum viðurskiftum. Ja, socialismen hevur ónga tíð áður upplivað tilíkar stórsigir. Vit hava greitt frá, hvussu socialistarnir í seinastu valum vunu stórsigur í Finlandi, Svøríki, Noreg, Danmark, Jugoslavien og nú seinast í Kanada og við kommunuvalini, ið eru farin fram yvir alt England. Men sigurin hjá javnaðarmönnum, ið her yvir allar er valsigurin í London, hövuðsstaðurin í verðini, men sjálvandi fyrst og fremst hövuðsstaðurin í Englandi, har ið »H. T.« og aðrir hava sagt, at socialismen hevur sungið deyðssong sín.

Nú, harra H. T., »ne« og allir tit, ið hava haft tað ógvuliga stravið við at sagt frá líkteknum á teirri socialistisku rørsluni, tit eru á skeivari leið. Socialisman hevur ónga tíð lívað so sterk í hópinum, arbeidarafjöldin sum nú. Hetta er eisini skiljandi, tí ein yvir allan heiminn gjøgnumford socialismen er tann einasta hjárgingin fyrri ta sjúku verðina ið kann — og tað ultan nakað stríð og »kunstigan« appeli til hitt privata rovdjórastíðandi — framleiða fleiri ferðir so nógv av øllum slag, sum menniskjurnum tørv, men sum nú undir teirri kapitalistisku skipanini svoltar yvir 30 milliónir av menniskjum. Hugsji tykkum: 30 milliónur og meir vøltu, hungnað, meðan korn- og voruløðurnar verða brendar og tað verður noktað at framleiða meir enn eitt vist kvantum í teim ymsu londunum! Kunnu vit trestast um, at tað er framleiðslu- og »fordeilingar-princippið«, ið er galið? Er tað

ikki innlýsandi. Øll hugsandi skilja hetta, og øll tey rættvísu, ið fata, venda sær tí við andstygd frá tí kapitalistiska »princippinum«. Ikki rælt harrarnir H. T., »ne« og meiningarfelagar?

Er »n« — L. S.? ella rýkur hetta millum manna av ongum brandi?

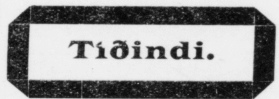
Vit eru ikki evrkvisnir, mis-skilji okkum ikki, men vit halda tað vera ómánsligt, ja beinleiðis kellinguligt — fyrigevi okkum orðið — at taka grýlskort uppá, tá ið ein ynskjar at finna stóran ella flokks politisku hugsan. Orðið er tó enn frítt her á landi, og tær politisku áskoðanir skuldu væl ikki verða so skaplyntar, at maður ikki hæftir sær at leggja sitt sanna navn til sína politisku hugsan. Vit fara tí at biðja tygum harra »ne« siga okkum tygara sanna og fulla navn sum eitt prógv fyrri, at tað veruliga er eins manns meining og hugsan, ið tygum flyta fram í Føroyatíðindi. Vit vilja vera ærligir og viðganga, at vit hava tikið tygum fyrri ein spilliklút, ein ið nýtir loynina fyrri at sleppa frá at standa til ansvar og viðgerð av tygara skrivning hevur verið merkt av hesi okkara stóðu fyrri tygum. At vit nú biðja tygum um navn tygara kemst av, at tað rýkur millum manna, at tygum eru tann sami sum L. S., Lindenskov Samuelsen. Er hetta sátt? Tað hevur sjálvandi nógv at tyða fyrri lesararnar, ið royna at døma um teir politisku flokkarnar at fáa tað »bekreftað«. L. S. er jú blaðstjóri og umboðsmaður fyrri sambandið, og sambandið sýnir gjøgnum hansara talu sína stóðu, t. d. til diktatur ella fólkaveldi. Er L. S. tann sami sum »ne«, hevur sambandið valt gjøgnum eina loynuagitasjón at draga fólk ið yvir til hesa samfelaðs hugsan — diktatur, einaveldi, er ein samfelaðshugsan, sum sambandið sjálvandi — eins og gjørt verður nógvastaðni, særliga av kapitalistunum og teirra verjarum — kann velja ella gera til sín politikk. Men sum so er, halda vit sambandið skyldar at gera tað, undir opnum »vesiri« og standa ansvarligt fyrri tess nýggju stóðu.

Vit hava einki ilt at siga til persónin Lindenskov Samuelsen — hann er óivað ein gávaður ungur maður, ið eins og aðrir veksur frá sínum »barnabrekum« ella óbúnaskapi. Hetta má L. S. ikki taka okkum illa upp: »barnabrek«, sum menn neva unglingins óhógv og óbúnaskap, er at finna hjá sjálvstí besta ungdomni. Men vit halda ikki, at L. S. eigir at spilla seg sjálván, sín karakter, við at rógva við ymis littum og villandi bórðum. Maður

ið ger tað endar vanliga við omankasti. Vit hugsa, at so frætt stímbur er enn í Føroyingum, at teir krevja reinar linjur av sinum manni. Sagt verður, at sjáldan rýkur av ongum brandi. Men kanska at roykurin villeiðir hesa ferð.

Sum blaðskrivandi halda vit okkum skylda L. S. hesi orð. Vit hava hoyrt, at maður er komin inn til L. Samuelsen og sæð handritið til eina »nes« grein í Føroyatíðindi liggjandi á hansara bórði.

Eru tygum L. Samuelsen og »ne« ein og sami persónur, so latum okkum sum kenningar skifta orð um socialismu og hennara lut og andsvar í arbeidara- og fiskimannafelagsrørsluni her á landi. Tygum kunnu so skrivað undir »ne«, L. S. ella við fullum navni, bert vit vita, at tað er ein politiskt ansvarhavandi maður og ikki ein spilliklútur, vit hava við at gera, eru vit noyddir og fegnir við orðaskiftið, og vit hugsa at lesarunum eisini dámar tað best.

Tvøroyri.

„Jubileum“,

25 ára áminningardag kundir »Afholdsorganisationens Sygekasse i Frødebo Sogne« halda hin 28. í b. m.

Hesin sjúkrakassi var ein hin fyrsti í oynni og hevur verið mongum heimum góður.

Tað er athugaligt at bita merki í, at nýstíðandi stjórnmálir hava drúgvast sítið alla tíðina síðan kassin varð stovnaður. Hetta er eitt domi um álit á stjórnmálsmennarum — og tað má eisini av sonnum sigast, at teir hava greitt arbeidið væl og trúliga grí hondum. At byrja við var limatalið 48, nú er tað 385.

Vit ynskja »Afholdsorganisationens Sygekasse i Frødebo Sogne« mong góð árini og at uppliva mong »jubileum« aftaná hetta. Hetta ynski liggur okkum so mikið meira uppá hjarta, sum at góð ár fyrri ein sjúkrakassa er einstýðandi við góða heilsu og littan skjóðum millum limirnar.

Frá kolinum, ið fór til Týskland,

er einki frætt enn. Av »analysini« av hesari roynd segist stórdriftin at standa og falla. At menn í hesum arbeisloysistíðum eru spentir uppá svarið, er skiljandi. Vónirnar vóru sera góðar, tí »provin« segdist at vera úrvaldur.

Sannabur.

Eg siggi, at ein er frammi við klíkkjandi orðum viðvíkjandi fundinum, ið J. H. Danbjørg og Ole Poulsen hildu her. At hetta

valla kann vera ein fiskimaður, er óivað. Hvar fiskimaður kundir t. d. finna at tí, ið fram varð flutt av Ole Poulsen, fiskimanni — og tað sum Danbjørg segði, var tað ikki so sátt sum sagt, og hóskaði tað ikki fiskimannum? Já! Tann fiskimaður, sum sigur annað, kann ikki skilja sitt gagn og besta.

Sunnbingar eru gitnir fyrri at vera bliðir menn, og tað plagar ikki at vera Sunnbinga siður at brigða monnum grýlspeil og annað, um teir vilja halda almennan fund við fríum orðaskifti. Tilíkt bríksl, sum Sunnbingur í »Dimmalætting« kemur við, má eg sum Sunnbingur og fiskimaður mótmæla, og eg loyvi mær at siga, at bæði Óli Poulsen úr Gøtu og J. H. Danbjørg ella hvør tað nú er, sum ynskjar at koma til Sunnbiar at halda sámligan fund fyrri opnum durum, eru væl komnir; særliga velkomnir eru teir, ið hava nakað at siga okkum fiskimönnum, tí í Sunnhæ eru flest allir fiskimenn.

Sunnbingur.

Lýsing.

Vit hava frætt, at harra Niels kennari Poulsen á nevnda fundi bar javnaðarmönnum á tingi fyrri, at teir skuldu hava felt tvær javnaðarsakir. Vit vilja tess vegna biðja harra Poulsen greiða frá, hvørjar sakirnar eru, og hvussu vit hava felt tær. Hetta man vera ein misskiljing hjá harra Poulsen, tí tilíkt er aldri hent á Føroya lönging.

Blaðstjóri.

Skattatós.

Ein arbeidari við 1000 kr. í reinvinnu: Teir hava hækkað mína inntøku frá 1000 kr. til 1200 kr. og eg havi fingið 96 kr. í skatt. Skattaprocentin er 8.

Ein annar arbeidari: Eg havi eisini 1000 kr. í reinvinnu, men meg hava teir lækkað niður í 300 kr. til at skatta av. Skattur mín er 55 kr. 50 oyru. Skattaprocentin er 18,5.

Hin fyrri arbeidarin: Løgið er 8% gevur 96 kr. í skatt meðan 18,5% gevur 55 kr. 50 oyru í skatt. Hetta gongur ikki: Okkara menn megna fara at læra at lata procentin virka tann rætta vegin, so sakforarnir og teir stóru koma at betala.

Ansvarhavandi blaðstjóri fyrri Suðuroyar-síðuna: P. M. DAM

Vor Krone Margarine overgaar al den Margarine i Kvalitet og Velsmag.

A. S. Thorshavns Mælkreforsyning & Margarinefabrik.

Garn til Maskinstrykkerier.

Lager af anerkendte Garnekvaliteter for Strikkerier, Stort Farveudvalg, pr. kg Dublin, 2 1/2 og 3 1/2, sort, kulørt graamel, og lyngmel, 6,20 London, 2 1/2 og 3 1/2, beidt, 8,40 London 2 1/2 og 3 1/2, sort, graamel, 8,50 London 2 1/2 og 3 1/2, kulørt, 9,40 London 2 1/2 og 3 1/2, lyngmel, 9,60 Bristol 2 1/2, sort, og kulørt. Dansk Trøjegarn og Pullovergarn. Gobelin »Osvalde«, »Noras«, »Hertnas« »Betty«, »Lover« m. fl. Merker. Garn med Silke, Kanulilke. Forlang gratis Prover, Prislister og Farvekort eller forslag med en Ordre. Mindste Salg er 1/4 kg pr. Farve. Levering omgående pr. Postopkr. (Tilbudet er kun for Strikkerier og Forretninger). ANTHON JENSEN, Garn en gros. Randers.